

Nr 173

Av herr **Rask**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område.*

(Lika lydande med motion nr 139 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkten H. 5. (108), hemställs om ett anslag av 100 000 kr. till Undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område. Arbetarskyddsstyrelsen hade föreslagit, att anslaget, som för de tre senaste budgetåren utgått med 100 000 kr., skulle höjas till 135 000 kr.

För innevarande budgetår har, enligt vad arbetarskyddsstyrelsen upplyst, från ifrågavarande anslag utdelats bidrag till Arbetarnas bildningsförbund med 16 000 kr., till organisationen Jordbrukets skyddspropaganda med 17 500 kr., till föreningen Skogsbrukets arbetarskydd med 17 500 kr., till Föreningen för arbetarskydd med 17 000 kr. och till Göteborgs arbetarskyddsförening med 2 000 kr., i samtliga fall såsom bidrag till organisationernas verksamhet på det förebyggande arbetarskyddets område. Vidare har utgått 30 000 kr. till Svenska röda korset såsom bidrag till dess verksamhet avseende samaritvård på arbetsplatserna. En framställning från Jordbrukareungdomens förbund om ett bidrag på 10 000 kr. till kampanjen »Skydd—Omtanke—Säkerhet» fann sig arbetarskyddsstyrelsen i saknad av ytterligare medel inte kunna bifalla.

Arbetarskyddet är en angelägenhet som i första hand ankommer på arbetsgivarna och arbetstagarna i samverkan. De statliga och kommunala arbetarskyddsorganen har att utöva tillsyn över att arbetarskyddslagstiftningen efterlevs och att därvid lämna erforderliga råd och anvisningar till en förbättring av förhållandena på arbetsplatsen. Någon mera omfattande propaganda- och upplysningsverksamhet på enstaka företag eller grupper av arbetsgivare eller arbetstagare har de däremot icke möjlighet att utöva, utan detta måste vara en uppgift för de berörda parterna. En betydande propagandaverksamhet på arbetarskyddets område har också under en följd av år bedrivits av olika enskilda organisationer. Främst bör nämnas Arbetsgivareföreningens och Landsorganisationens gemensamma organ Arbetarskyddsnämnden. Men även nyss nämnda organisationer, som erhållit statsunderstöd till sin verksamhet, utför ett synnerligen värdefullt arbete. De bör därför enligt min mening få ett ökat statligt stöd för sin verksamhet.

Det finns god plats för ytterligare insatser på detta område, både i form av tillfälliga skyddskampanjer och såsom kontinuerlig verksamhet. Jag tänker i det senare avseendet särskilt på småindustrien och hantverket, där det finns stort behov av insatser inom arbetarskyddspropagandan just från organisationernas sida. Ett understöd av statsmedel till sådana insatser har inte bara ekonomisk betydelse utan innebär också en värdefull offentlig sanktion åt verksamhetens mål och medel. Genom att organisationerna deltar i verksamheten uppnår man också lättare det personliga engagemang från de anställdas sida som är en förutsättning för ett framgångsrikt skyddsarbete.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av anslaget till Undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område för budgetåret 1962/63 måtte för detta ändamål anvisa ett anslag av 135 000 kr.

Stockholm den 24 januari 1962

Karl Rask